

Strulande muttrar – äntligen, där satt den!

Hur många gånger har vi inte misströstat över konstlande skruvar och muttrar? Inte bara för att de är fastrostade, sönderdragna och allmänt eländiga utan bara för det faktum att de är så eländigt svåra att komma åt.

Gångorna är rensade och fina men det går inte att komma åt med fingrarna och få gängan att greppa det där första goa kvartsvarvet.

Alla har vi väl krökt till och filat på våra fast nycklar i alla möjliga vinklar för att kunna komma åt.

Tejpa muttrar, och bultar för den delen, i ringnycklar funkar ju bra om det går att komma åt med nyckeln – vilket tyvärr inte alltid är fallet. Ett verktyg som kommit till i min verkstad de senaste åren är magnetplockaren. Förstår inte hur jag klarat mig utan i alla år tidigare. Till de som funderar på varför det sitter en liten retlig hylsa runt magneten, ser ut som ”muttern” på en gammal hederlig cykeldäcksventil, så är den till för att rikta magnetens kraft framåt och inte nypa fast pinnen åt sidan (avdelning onödigt vetande).

Senast nu skulle jag dra fast mina två SU förgasare, HD 6, på insugningsröret. Trivialt, visst, fyra muttrar per förgasare. Fem av de åtta är lugna puckar, men de sista tre kan vara riktigt tjuriga att få att greppa på pinnbultarna. De syns, men hur komma åt?

Låsbrickan går att pilla på med hjälp av magnetpinnen, men muttern? Det konstiga är att jag gjort det flera gånger tidigare men glömmar lika fort hur jag lyckades senast. Efter att gått ifrån och tagit en kopp kaffe tog jag det kletigaste jag har i garaget, packningsklistret, och kletade ner både mig och muttern.

Så där satt muttern fint på fingertoppen och det gick att pilla på den på första gången. Om man låter klistret torka lite så sitter det ganska bra och med lite klet i muttern hänger den kvar även innan gängan tagit riktigt så att man kan ta ett nytt tag. Visserligen tappade jag nog de tre sista muttrarna fem, tio gånger, men till slut satt de där alla.

När de väl greppat är det ju inget bekymmer att dra dem med en fast nyckel. Tricket är att få gängan att greppa.

Ja du ser rätt, de nedre pinnbultarna har jag kortare än de övre för att få bättre plats med muttern.

Detta var ett sätt om du står där och inte vill plocka isär allt igen. Om du vet vilka pinnbultar som brukar vara bekymmersamma så gånger du ut dem och svarar ner de två första gängorna så att du får något att ”hänga” muttern på, så går det lite enklare nästa gång. Så misströsta inte trots dessa konstiga tider, det finns lösningar på även de mest triviala problemen.

Kör så det ryker!

Ulf Ölen #732

